

KERÉK IMRE

*Triptichon Takáts Gyula emlékére**1. Bece-hegyi pillanatkép*

*A röntgen-villogású őszi fény kék
öblökre arany sávokat vetít.
Mandula-szűzei közt áll a költő,
az Ismeretlen morze-jeleit
fülelve némán. Lába előtt alvó
gyíkot melenget jura-kori kő.
S mint kiterjesztett szárnyú kócsag:
A Két Oszlop fölött leng az idő.*

2. Parafrázis

*Seregély-felbő a gálicos égen.
Csu Fu verset ró mészfehér kövön –
egy gondolat sejtrendszerre dereng,
Innent és Túlt egymásba-tükrözön.*

3. Hölderlin Tübingenben

*Már csak az egymást-váltó évszakok
visszfénye lobbant csóvát a szavakban:
rétre kicsorranó nyáj, szőke szőlők,
egy madár a kozmikus légbuzatban,
egy lejtve szűkülő ezüst patak,
violák, szekfűk a kert négyyszögében:
pazarló színeikből fölragyog még
Diotima arca s a vesztett Éden.*

Miniatűr költőportrék

Babits Mibály

*Húsukba harapni, mint friss fügébe,
véremmé-inni édességüket
jaj, nem lehet már. Hánytorgat a kín,
mint Jónást hajdan gyomrában a Cet.*

Tóth Árpád

*Sötét bolygónknak csillagfény-jelekkel
üzenget a feketebársony ór.
Távol a roppant Orion dereng fel.
Itt lent egyedül vagyok. Egyedül.*

Jubász Gyula

*Hodfény szítál a szőke asztagokra.
Tanyák körül tücsök kórusa harsog.
Ólmos-fáradtan térnek nyugovóra
a borús arcú, megszikkadt parasztok.*

Kormos István

*Kemence morrog: tüzet fűvő sárkány,
tömzsi, kerek cipókat nyelne torka.
Füstglóriásan sűrög nagymama,
száraz gallyakkal, szárral abrakolja.*

Lator László

*egy ősvilági buja trópusi kert
ahogy fölötte lassan elvonul
tűzcsóvás Nap nagytógyú felleg
s fellobban elhomályosul*

Tanulmány a Születés-oszlophoz

KERÉK IMRE (1942) Sopronban élő költő.